

[Den fg. finansminister.]

nok så rimeligt at meddele på forhånd, at han ønskede at rejse sager om disse enkelt-spørgsmål.

Må jeg videre sige, at jeg mener, der foreligger en henvendelse fra administrationsrådet til finansministeriet; jeg mener, at denne henvendelse ligger efter, at sagen er ekspederet i finansministeriet. Mig bekendt var det en uofficiel henvendelse, der fremkom ved denne lejlighed. Finansministeriet har jo ikke pligt til, forinden en ansøgning til finansudvalget går videre, at foretage forespørgsler forskellige steder og har altså i dette tilfælde skønnet, at undervisningsministeriet havde ret i sin argumentation med hensyn til denne anskaffelse.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Hr. Lysholt Hansen spurgte, om Risø var gjort opmærksom på det eksisterende cirkulære. Det er Risø opmærksom på. Jeg vil gerne i den forbindelse oplyse, at i kontrakten indgået med firmaet står der udtrykkelig, at kontrakten er gyldig ved købers og sælgers underskrift, medmindre finansministeriet inden den 31. marts 1969 annullerer kontrakten, og at sådan annullation kan ske uden ansvar for køberen.

Derudover blot en enkelt bemærkning om orienteringen af finansudvalget. Jeg gentager, at denne betænkning fra Hermansen-udvalget var offentliggjort, var kendt, da ansøgningen blev fremsendt til finansudvalget; jeg vil gerne gentage, at det havde været rigtigt at gøre opmærksom på den uenighed, der lå i det, men der er intet forholdt finansudvalget.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne sige til finansministeren, at sine bebrejdelser for ikke at være orienteret om denne sag kan han rette mod sine egne ministerkolleger. Jeg rejste sagen allerede i november måned i fjor, og først i lørdags, lige før den endelige stillingtagen til denne sag, kunne vi få den besked, som giver grundlag for at bevise, at der er handlet forkert fra Risøs side i forhold til finansministeriet. Det er altså ikke min fejl. Jeg har klart påvist, at Risø har underskrevet kontrakt i december måned, og i det cirkulære, som finansmini-

steren har udsendt, står der, at ingen statslig styrelse eller institution kan indgå aftale om anskaffelse af sådanne anlæg uden forudgående at have fået tilladelse. Det kan dog ikke være forudgående, man har fået den tilladelse i finansministeriet, når man underskriver i december måned 1968 og finansministeriet først får det at vide den 14. februar 1969. Jeg beder ministeren give folketinget en naturlig forklaring på, hvordan man kan hitte ud af, at 14. februar 1969 er forud for december måned 1968. Det kan ikke være rigtigt, og jeg ønsker ikke at modtage ministerens bebrejdelser her for dårlig orientering. Den bebrejdelse kan han som sagt rette mod sine egne ministerkolleger.

Lad mig også sige til undervisningsministeren: det er udmærket, at Hermansenbetænkningen lå færdig og forelå her i januar måned — hvis ikke jeg husker galt, kom den her i tinget langt hen i januar måned — men da sad vi i finansudvalget og arbejdede med tingene, og man kan vist ikke forlange, at vi skal have læst alle disse ting igennem. Men det er ministeren, der har siddet i finansudvalget og fortalt os, at der blev ikke købt EDB-anlæg af nogen art, og alligevel køber man, modsat den indstilling, der er fra Hermansenudvalget, uden at fortælle os det. Nu ved vi altså i dette ting, hvad vi har at rette os efter: vi skal fremtidig ikke have orientering af nogen art om de faktiske forhold. Vi skal handle i blinde. Regeringen ønsker, at oppositionen har arbejdsmuligheder så ringe, at vi ikke kan arbejde på en fuldt forsvarlig måde.

Men realiteten i det er altså, at det har kostet de danske statsborgere 3 mill. kr. mere, end eksperterne — jeg har ikke sagt alle eksperterne, men eksperterne i ministerens eget udvalg — siger at det var nødvendigt at give ud. Da jeg forstår, at vi ikke kan nå anden løsning på sagen, må jeg bede om, at vi får afstemning om § 20.6.15.

Sigsgaard: Jeg beklager at bryde ind i denne interessante diskussion. Jeg skal kun gøre nogle ganske få bemærkninger og reddegøre for VS's afstemning, når vi nu om lidt skal stemme.

Vi er stort set enige med de to mindretal,